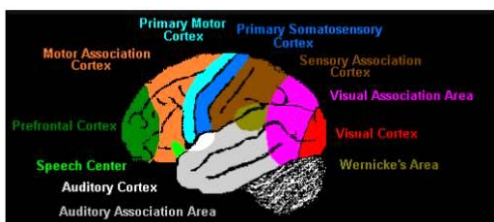

MATERIAL COMPLEMENTARI

El Dèficit i la Disfunció Visual Cerebral

La terminologia actual que fa referència a aquest dèficit varia entre els diferents investigadors i estudiosos del tema. La definició de la Wikipedia parla de Ceguesa cortical; actualment es parla més en el sentit de Dèficit Visual Cerebral (DVC).

Les dificultats en l'agudesesa visual, en el camp visual, en l'alteració de la percepció del color..., no sempre són degudes a una patologia a l'òrgan visual, l'ull. També poden tenir el seu origen a l'àrea posterior del còrtex cerebral, àrea occipital/visual i les àrees associades.

Autoria de la imatge: Fabio Celnikier

(fabio@pnievirtual.com.ar)

La Discapacitat Visual Neurològica, coneguda també com Discapacitat Visual Cortical, Maduració Visual retardada o Ceguesa Cortical

Editat per Sam Morgan, especialista en educació. Reimprès amb permís de Serveis de Califòrnia per als Sord-Cecs.

La discapacitat visual neurològica (NVI, *sigles en anglès*), és ara el nom preferit per a un tipus de discapacitat visual que ha estat i és encara anomenada Discapacitat Visual Cortical o Ceguesa Cortical. Ara NVI es divideix en tres categories: Discapacitat Visual Cortical, Maduració Visual Retardada i Ceguesa Cortical. Aquestes divisions estan fetes d'acord a l'àrea cerebral afectada.

Els nens amb NVI tenen problemes amb algunes tasques visuals específiques: dificultat en la percepció dels objectes (veuen el fons en lloc de l'objecte) i en desplegaments visuals complexos de figures múltiples (per exemple, una foto amb cinc animals diferents). La confusió espacial és comuna; malgrat puguin veure la seva cadira, troben dificultat per ubicar-la. Els hi costa parar atenció visual; no volen mirar als objectes i prefereixen fer servir el tacte. És comú veure un nen girar el cap en sentit oposat mentre explora un objecte amb les mans. La vista dels NVI pot ser comparada amb l'experiència d'intentar escoltar la veu d'un mateix en un lloc sorollós.

S'ha demostrat que l'estimulació de la visió ajuda la majoria dels nens amb discapacitats visuals a millorar la forma d'utilitzar la seva visió; això és especialment cert en els que tenen NVI. Per a que l'estimulació visual sigui efectiva s'ha de fer en situacions diàries, no només en les sessions de teràpia

de la visió. Per exemple, identificar colors en una activitat, seguir amb la vista a un company de classe a mesura que es va movent per l'aula, reconèixer la forma d'objectes d'ús quotidià.

Estratègies instructives suggerides per a nens amb NVI

1. Tant els materials com les fotografies han de ser simples, amb un gran contrast. Per exemple una joguina groga amb un fons negre en lloc d'ataronjat. Cal presentar-li els materials d'un en un.
2. La il·luminació brillant ajuda el nen a veure i a atendre els materials visuals. Cal acomodar tant la llum natural com l'artificial i valorar quina és la millor.
3. S'ha de donar al nen el temps que necessiti per respondre als estímuls que se li presenten.
4. La visió del color està generalment intacta, de manera que els colors es poden utilitzar de manera efectiva. El groc i el vermell són possiblement més fàcils de veure i es poden utilitzar per fer el traç del contorn dels números, lletres, figures, o per atreure l'atenció d'una cosa que volem que el nen miri.
5. Per evitar confusions és important mantenir el color dels materials d'ús habitual. Això també s'aplica a les indicacions visuals en general: han de ser constants en el temps i els llocs. Si el nen fa servir un bol vermell a casa per menjar, n'ha de tenir un d'igual a l'escola. Convé saber si el nen té preferència per algun color o mida.
6. És adequat utilitzar material multisensorial, per exemple, associar l'objecte que volem que vegi a un so.
7. El tacte ha de ser considerat un sentit molt important per a l'aprenentatge. Els nens amb NVI aprenen més efectivament utilitzant aquest sentit.
8. La repetició i les rutines poden ajudar al nen a comprendre el seu entorn visual. Si és necessari fer canvis, s'han fer lentament per tal que el nen tingui temps d'adaptar-s'hi.
9. Per a reduir el cansament del nen/a, cal treballar per períodes curts o seqüenciar una activitat llarga.
10. És aconsellable reduir el soroll ambiental i altres estímuls que poden distreure els nens.
11. És més fàcil veure els objectes quan estan en moviment. Això és cert especialment quan es visualitzen des dels camps perifèrics.
12. Cal treballar en una posició adequada per a que l'esforç es pugui concentrar

en la visió.

13. El llenguatge ajuda al nen a comprendre una situació visual. És important donar sempre el mateix tipus de consignes.